

לעילוי נשמת
ר' מרדכי חי בן יעקב ע"ה
נפ' ג' ניסן תשס"ב
תנ"ח

הלבוש לאור ההלכה

ע"פ פסקי
גדולי הפוסקים בדורנו שליט"א

יו"ל ע"י
ועד הרבנים להאדרת קדושת ישראל

טל : 03-5743006

בנשיאות

הגר"ש ואזנר שליט"א
והגר"נ קרליין שליט"א

ב"ב
תשס"ב

הצטרפי ללימוד צניעות

על דבר ההעדרות לתחוק פנינו צניעות, אשר לראשונה קיימת ייחוד גדולת בחלק הנמנים להרבים, ובשלים ומכילים כוח את החיים. צורך גדול הוא להצטרף בקבוצת שיעורים במחשבות אלו גם עמית היגוד למורה.

גם ללמד שיש פה עונן של מרשיא הרבים.

ואשרי הכותבים והעורכים כות.

ובדאי כוונת זו יכוננו מחלות רבות אשר ותרבות מיום ליום, מקפוצה ועד גדולים, אעורים וכוונתם, וכוונת המצוה הן עליהם ועל הכלל.

וכל מי שיקבע שיעור ללמודה, תהיה לו זכות של מוכת חכמים אשר וכותם אין לתערך.

הכותב והרות למען יזמי הרבים אהרן יהודה לוי ששינמן מייכל יהודה ליסקו פויג

לדוע שגזע הצניעות בדורנו ירד מלאים, והרדודות הרעות המגיעות מטומאת העמים מאיימות לפגוע בקדושת בנות ישראל, ובקדושת חממה בולר.

כמות זו המורה וגדולה עד מאד, כי הצניעות היא וקוד היסודות של קיום עם ישראל והעגרות ה' עלינו ושקידתו מהאיומים הצרים עלינו הללויות קיומנו. וכאשר הצניעות נחלשת, השכינה מסתלקת מישראל, ה'ה, כמו שנאמר: "ולא יראה בך ערות דבר ועם מאוזרין".

בעל פך, עלינו להחד ולדקדק במצות זו ביותר, ולבך הסחור חובת נמורה לדקדק ביהר שאה שלא לעבור על איסורים תמורים מעיקר דתנו, שבעבורה עליהם יבולח האשה בזמן מועט לחטוא ולהחטיא באלפי עבירות, ולהרדיב לרדודי הדורות.

הנסיון הוכיח, שאי אפשר להגלל ממשול זה בכל יום ויום - ללא לימוד קבוע, מפורט ונסווי של תלכות הצניעות מלבוש ובהתמחה, ומסודרת סדור זהו בו טומאת הרחוב משכחה ומערערת את סודות הצניעות, ותיאוריהם למוד גדולה מאד.

על פך, וכווננו קוראים לבנות ישראל, שכל אחת תבא לקבוע לימוד קבוע בחלקות והתמחות הצניעות, וביתוה למוד תלכות בדברים שחשור מבשיל בהם, ונתן כח לעמוד בסיון, וקיים את המצוה בראון, כמו פך מאד נחוצן לעטן חלכות אלה עם חתלמידות.

וכל הנשים שישמחו הצניעות בקפידה, ותפרכו בסני חיי ומונני ובעטע כוסה וכל טוב, והי ישמור את ביתם מכל רע, ויעלימו כגוף ותנמנה, בעולם הזה ובעולם הבא, כעשור נשים צדקניות עתידין לרצאל (יהושע ג. ד.).

באנו על התחום לעטן הדעות ותחנה

שמואל הלוי ואתר טיס קרליג האדמו"ר מבעלז
 מיכל יהודה ליסקו פויג שמואל אייזנבאך
 האדמו"ר מאלכסנדר האדמו"ר מסדנבורג
 חיים פינקס שיינברג ערמדיה ווסף

מכתב עז

סני אה לוח רכיש, עסרי יום סניקוה וטבי

תנני להצטרף בוח לקריאת תולו ישראל שלטיא בדרכ חובת תלימוד לבנות ישראל פנינו צניעות הצניעות והלכותיהם הזמורים את יסוד קדושת ישראל, הנרבים חלקם ודויתים לכל אשר בשם ישראל יבינה, אך מה נעשה ולאג לאט מקילים כדברים העומדים בפנינו של עולם, חל פחות מתקדמים ממה רוב החייל מוח ברשות הרבים, דלכן ה' ירחא.

חולול ביה מביא ביותו להבטלים בים וגרילים, ופכו קעבחהויל, אריל המתקדמן ותר מן החולנה, חיו על בן חריו גדולי ישראל עתהר החיון כוונת הוא לקבוע שיעורי לימוד בנושא זה הן לנשים והן בבנות חסדר לבנות לודאל, תלימוד סמיא, לרני משנה, לחחור עטרה בבית ישראל ותדשתה.

בדור אשר ותאמץ ותשתדל לקיים סחוריה חרות את ישראל, אשר כלעשה אין קום עתודה לו ישראל חיו, וכוונת התמסורות מדברים לקיימם הלכה למעשה, נוסח בקרוב, לגאולה ישראל השותתה, יגלה סבור ה' במחנה בימינו אמן.

באשה"ח שמואל אייזנבאך

ספרי הלכה וספרי סיפורים ומעשיות קודש בנושא הצניעות
 להשיג בטל: 03-5743006

הקדמה

וראי ידוע לכולנו, כי סגנון הלבוש המצוי כיום, שונה עד מאד מן הבגדים שנהגו בעבר. הלבוש השקט, הפשוט והצנוע של בנות ישראל מדורי-דורות, שינד את עורו. האפנות המוצעות למכירה בדורות האחרונים, לא יצאו, כלל וכלל, מבית מדרשה של היהדות. מטרתם של מעצבי-הבגדים היום, אחת היא, כמה שיותר למשוך את העין, כמה שיותר להבליט את הגיזורה והצורה, ההפך הגמור מרצון התורה.

השפעת הסיביבה, וכוחו של ההרגל, מבלבלים את המושגים במהותה של הצניעות - גם אצל צנועות וצדקניות. אותם מעצבי-אפנה, מנסים להכשיר את דוטרף - על ידי השתלת 'סימני-כשרות' מדומים, ומשכיחים מבת ישראל את מהותה ויעוד חייה, כך שאט אט נרמסת והולכת מצות הצניעות¹ כאבק הנשחק ברגלי אדם ובדומה. והנה, כל המתבונן, הדק היטב, בש"ס ובפוסקים, רואה כי הלכות צניעות הלבוש וההנהגה, אינן חומרות והדורי מצוה, אלא הן הלכות חמורות ומפורשות!!! ולא עוד אלא שהן יסוד קדושת ישראל, ובהן תלוי כל עתידנו הגשמי והרוחני, ומחובתנו להקפיד ולהדר בהן ביותר.

כבר מראשית ימות עולם הודיע הקב"ה והכריז כי המצוה החשובה והמכובדת ביותר המוטלת על האשה והבת היא הצניעות! רק על מצוה זו הושבעה בשעה שנבראה, ועל כל אבר ואבר שבה, אמר הקב"ה פעמיים (כראשית רבה יח, א): "תהי אשה צנועה, תהי אשה צנועה", חז"ל (נחומא על) אף קובעים שבצניעות זו תלויים עצם קיומה ומהותה של האשה, ובלא הצניעות אין היא ראויה להיות אשת-איש.

כאשר בת ישראל מדרקת כראוי על צניעות בגדיה והנהגתה, שכרה ומעלתה שקולה למעלת הכהן הגדול אשר גם לו הלכות רבות בצורת נגדיו והנהגתו, והרי היא מכפרת בצניעותה על ביתה כפי שהמזבח והכהן הגדול ניפרו על ישראל (נחומא ושלח, ו).

בשכר שמירה על צניעות הלבוש, זוכים להשראת השכינה בישראל, נצולים מכל צרות, מחלות ומלחמות, ועל ידי כך נשפעות כל הטובות והברכות שבעולם, בבחינת: 'אם אני (הקביה) כאן - הכל (כל הברכות) כאן' (סוכה נג).

אין סגולה גדולה יותר לבנים צדיקים וכשרים מאשר צניעות האם, כפי שקבעו חז"ל: "בזכות צניעותה של קמחית היו כל שבעת בניה כהנים גדולים" (יונא מו). "כל אשה המצנעת את עצמה זוכה להעמיד מלכים ונביאים" (נחומא, ושב). "בת ישראל המצנעת את עצמה ראויה להנשא לכהן גדול ולהעמיד בנים כהנים גדולים" (שם, ושלח). "בזמן שהאשה מתנהגת בצניעות וברת יהודית זוכה לבנים בעלי מקרא, בעלי משנה,

¹ בספר 'מחנך קדוש' (לגאון הקדוש רבי יעקב דיווסקי, ירושלים תרצ"א), מנויים מעל חמישה-עשר לאוין, עשין ואורזין, הכתובים בתורה אשר מקיימים אותם בכל רגע ורגע שלבושים בצניעות (דבר המסתכם למאות אלפי מצוות ביום!) ומאיך חוטאים בהם בשעה שאין לבושים ואין מתנהגים בצניעות, (דבר המצטבר אלפי עבירות חמורות ביום). חז"ל: כל הדברים המביאים לירי גילוי ערוה או ההרהור הזוהרנו עליהם מן התורה, והצניעות הוא הגדר של עריות! ובגדי פריצות גורמים הרהורים רעים ואיסורי עריות, ועוברים בלבשתם על: "זהוהי מחנך קדוש" - "ונשמרת מכל דבר רע" - "ופרע את ראש האשה" - "קדושים תהיו" - "התקדשתם והייתם קדושים" - "את ה' אלקיך תירא" - "ובו תרבק" - "לפני עור לא תתן מכשול" - "לא תקרבו לגלות ערוה" - "ובחוקותיהם לא תלכו" - "ולא יראה בק ערות רבר" - "ולא תחללו את שם קדשי" - "לא תהיה אחרי רבים לרעות" - "ולא יהיה כלי גבר על אשה" - "לא יוסיף" - "לא תרצח" ארור אשר לא יקם את דבר התורה הזאת לעשות אותם" - "ארור משגה עור בדרך" - "לא תחלל את בתך להונתה" (כשמינה אשתו ובתו להתרגל בפריצות ומתירה מלהשגיח עליהן).

בעלי מעשים טובים ומהם חכמים ונבונים יודעי בינה" וכמו שר"ב ז"ל הוא דמי אליהו ימי חי)
לעומת זאת, כשבת ישראל אינה צנועה בלבושה מלבד שעוברת בכל רגע
ורגע על עבודת המטרות רבות, המסתבמות באלפי עבירות ביום, ופוגמת ועצמה
ובעולמה הרחבי, דרו היא מניקה ומחטיאה כל אחד שרואה אותה - עיניו זה חמור
עד מאוד, לפי שבכך נמצאת היא מחטיאה את הרבים, ואין לה חלק לעולמו הבא,
הי"ד?

וכבר אמרו צדיקים שאין מטא אגור בעולם השוין לאשה ולבת - שבו הן
עולות לאסוף בשעה קלה אלפי עבירות ולהחריב משפחות רבות לחיורי דורות,
כחטא חמור הי"ד.

מלבד הי"ל, היא מניקה לכל כלל ישראל בכך שבוחרת צניעותה מיתלקת
השראת השכינה מישראל, הי"ו, כנאמר הכותב (דברים כ"ט ט): "ולא יראה כך ערות דבר
ושם מאהר"ן, ותחתיה תוכפות עלינו מחלות, צרות גדולות, מלחמות ועניות רח"ל
(כפי שכתב בעל "חפץ דיים" ז"ל באריכות ממכתבו המפורסם (דפים בח"ה עה"ת עמ' טג).

היתכן שבת ישראל תקח כל אלו על עצמה? היותכן שתמיט עליה ועל
משפחתה הרס וחורבן לדורי דורותיו ואף אם יסיתה יצרה, כי רבות ושובות ודהגות
כן, וגם היא תאמר לעצמה, כי היום כולן לזבשות מגדים כאלה, וכבר אין להשיג
בחגויות נשהו אחר... כלום טענות אלו מחקבלות על הלב? האם ראויות הן
להאמר ביום פקודה לפני בית-דין של מעלה?

האם בת ישראל תכניס לפיה מאכל לא כשר, רק משום "שגם אחרים
אוכלים" משום "שהוא נמצא בכל החנויות" או אולי משום "שרובו כשר ורק חלק
קטן ממנו הינו טרף". הרי כל בר דעת מבין שהרעל המהול ברוטב, מקלקל את המנה
כולהו ושקשוטי קרם רעילים פוסלים את העוגה כולהו

להלכה, כל גוף האשה והבת חייב להיות מכוסה היטב, וכאופן צנוע⁴. נדפים
הבאים נגדיר ונמחיש בתמונות, את גבול המקומות שחייבים כיסוי על פי הדולכה,
את המותרים בגילוי, ואת האופן הצנוע בכיסוי הבגדים.

² מחתורה אסור לאיש להסתכל על אשה ובה, וכל הגורמת לאיש להסתכל עליה, נענשת בעונש דומה וכו'
הרמב"ם פוסק הלכות תשעה ג' ה': "ואלו שאין להם חלק לעולם הבא אלא נפרחים ואומרים לעד ולעולמי עו'מים...
ומחטיאו הרבים", וכן אמרו חז"ל (שבת קמ"ט): "כל שחברו נענש על דיו און מכניסים אותו במחיצתו של חב"ה"
והוסף הגרמ"י לסקוביץ שליט"א ע"פ המבואר בגמ' דענייתו כד' "שובי לעמך ואל יכשלו בך בני אדם" - שכל
זכות קיום בת ישראל הלוי כצניעותה ואם גורמת למכשול ולהפך הצניעות - אין כדאית כל נציאותה וכו'.

³ כפי שאמרו חז"ל (דמ"א ט): "מקדש ראשון מפני מה חרב על שלושה חבדים שהיו בו: עבודה זרה, גילוי
עריות ושפיכות דמים... גילוי עריות, דכתיב (ישעיה ג' ט"ז) "ויאמר ה' יען כי גבחו בגדו צינן וגומר", והכביא
כותב נבואתו לדורות, ובמקורו לפרט: לפרטו פרעו, בפרד לבשו בגדו צינן בגדים שאינם צנועים, ה"אפרו
והתבששו כפינו אנשים, לבשו בגדים הדוקים לזוף, הכניסו יצר הרע לבין תבריות, וזרכו בכך לחורבן בית ד' מקדש
ושבת שבת יומא ט"ו) וכבר פסק רבנו יונה: "רצ"ה האשה שתחזיק צנועה וזהררת שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ
מבעלה, שהמסתכלים בפניה אי בוייה יורדים לגיהנם, והיא נענשת בעונש כל אחד ואחד מהם, מפני שהוטיאח
אותם ולא התנהגה בצניעות ונכשלו בה".

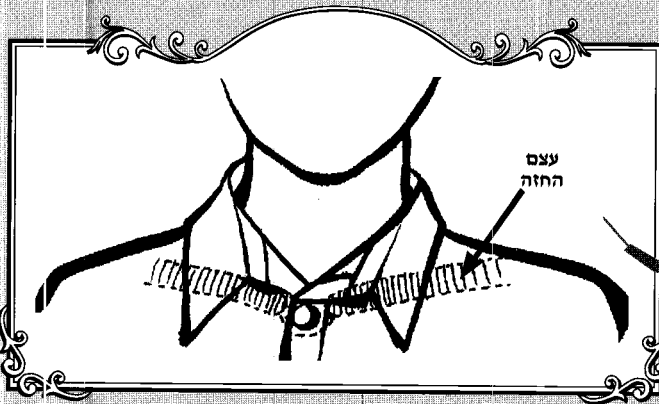
⁴ אשה שרואה חייבת לבסורת לאשה בצניעות, כדי שהמסתכלת תבטח את השיער בראי, והגו גשים רבות לחבוש
תחילה כובעי-עריקו אלטו קען דמקדוק לראש ואוסף אליו את כל השערות, ועליו קשרו את המסמרת.
המצוה היחידה המפורשת בתורה היא מצוה כיסוי ראש וצניעות, והיאש נצוהה (כאמור פ"י נשא). "ופרע את ראש האשה -
הנצוהה מכסה ראשה במספרות בעת יצאה לחוץ כדי להסתיר מרים את הימין שחשינו משווח לה, ולפי שהסוטה נחמה כגויו לאשר
מתקשטת כשעור כדילמשון לב חרואים ורעם עליה, כמנה המכא"ת ערעה ואומר לה: "חילי מה שרצית (במדר רבה, שם) שאם
יש לה בעל, אסורה לשאת חן בעיני גברים, וחייבת להסתיר את ימיה הרבה יותר מהמנוחה, ולד' צנוע
מהם. מאו ובעולם חיה כיסוי הראש מר התארה הצניעות של בעוה ישראל, חשן המשתין אשר תורה לו קיום
מצוה קדושה ושגבדו זו בדיקות ובמסירות נפש, במשך דורי דורות, געץ צפרניו לחשויות, להשכיח, ולהפוך את
כיסוי הראש מפני הנער להצנעה, לכלי הנצוה למשיכת עין ולב, מירו הנצר והחטאת הרבים, אשרי חלקה של
בת ישראל, העומדת כנורה לחיות מובדלת ומרוחקת מבבלית ממלכות החכריות, ואינה מחשבת להסתיר
מצוה זו ולהחיות להם, אלא אורכה, מתגאה במצוה הזורא וממטה ראשה כנשים חקדשות שבכל הדורות

חובת כיסוי כל הגוף

ההלכה מחייבת את האשה והבת לכסות היטב את כל הגוף ובאופן צנוע (בקהילוח רבות מקפידים להלביש את הבנות בצניעות כבר מגיל שלש ויש שהקפידו רק מגיל חמש־שש).

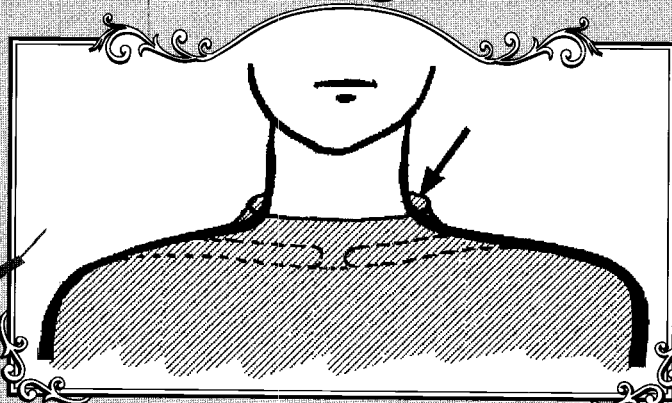
חובת כיסוי סביבות הצוואר

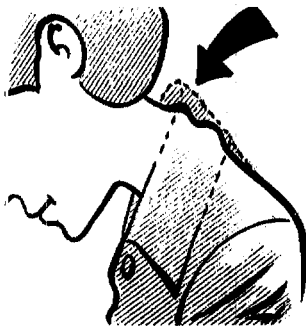
הצוואר יכול להיות מגולה, אולם כל האזור שסביבות הצוואר חייב להיות וזכוסה מעיקר הדין, ואסור שיתגלה ממנו אפילו מעט, אפילו באקראי. המכשול של גילוי הגוף בסביבות הצוואר מצוי ב: 1. בגדים ללא צווארון. 2. בדים אלסטיים (נמתחים), שהם גדלים תוך כדי שימוש. 3. תליית תיק על הכתף, שרצועת התיק מושכת ומרחיבה את פתח הצוואר. על כן, יש להזהר ממצבים אלה. רבות נוהגות ללבוש רק חולצה עם צווארון סגור, כי בכך ניתן להזהר יותר שלא יתגלה בשוגג סביבות הצוואר, ויש בזה גדר ושמירה לעיקר הדין. המנהג הקדום בתפוצות ישראל היה לכסות את כל הצוואר, ואשרי המכסה צווארה לפחות באופן חלקי (ע"י צווארון מוגבה וכדומה).

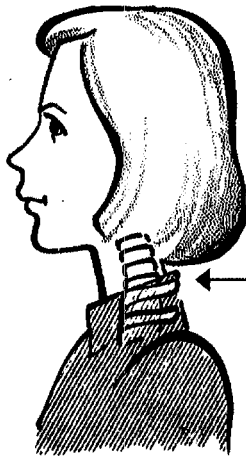
עצמות החזה אינן חלק מהצוואר וחייבות בכיסוי כראוי מעיקר הדין. על כן, חובה להציב את הכפתור העליון של החולצה מעל עצם החזה (במקום השקע) - באופן שמקום בליטת העצמות יהיה מכוסה היטב.

מהמקום בו מתחיל הצוואר להשתפע לכיוון הכתף מסתתרים מקום הצוואר המותר בגילוי, ומתחיל אזור הכתף וחייב בכיסוי מן הדין.

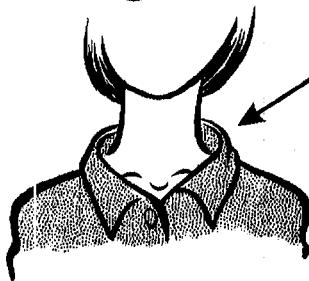
ניתן לבדוק את מקום החוליה העליונה של הגב (=השדרה) על ידי עמידה זקופה והרכנת הראש לפנים. החוליה תורגש במגע היד.

החוליה העליונה

החוליה העליונה של הגב (=החוליה הראשונה של השדרה) איננה חלק מהצוואר וחיובי לבטוח כראוי מן הזיון, כך שלא תתגלה בפל מצב.

בעיות הלבתייה המצוייה פתח הצואר

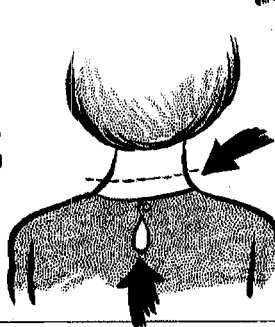
מידת החולצה גדולה ממידת הגוף, דבר הגורם לגילוי הכתף ועצם החזה

רצועת התיק מושכת את הצווארון ומגלה את הכתף ועצם הצוואר החייבים בכסוי

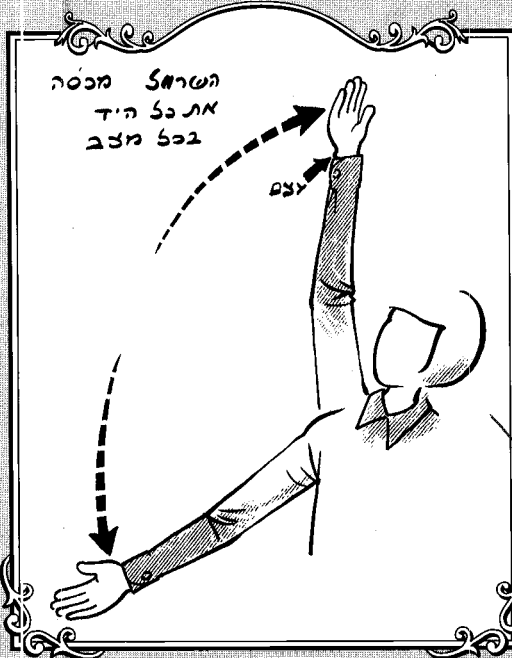
הליבית ממוקמת מדי נמוך ומתגלה עצם החזה

פתח הצוואר נמוך ממקום החוליה העליונה. כמו כן, סגירת החולצה מאחור אינה הרמטית ומתגלה הגוף

חובת כיסוי זרועות הידיים

זרוע היד חייבת בכיסוי מן הדין, ונחלקו הדעות עד היכן מקום הזרוע החייב בכיסוי.

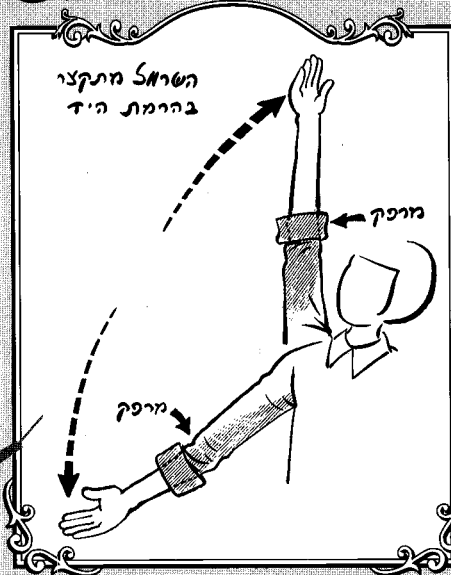

דעת פוסקים רבים שהזרוע היא עד כף היד, כלומר: עצם הזרוע מסתיימת בנקודת העצם הבולטת הסמוכה לכף היד, וממילא חובת הכיסוי הוא עד למקום זה.

קהילות רבות קבלו להלכה דעת פוסקים אלו, ומקפידות לבל יתגלה חלק מעצם הזרוע גם בעת הרמת היד למעלה.

משפחות שנהגו להחמיר בכך (או שהחמירו בשאר הלכות ומנהגי צניעות), לא תזוזה ממנהג דורות קודמים, כנאמר: ואל תטוש תורת אמן.

לדעת הפוסקים המקילים, חיוב כיסוי הזרוע מעיקר הדין הוא מהכתף עד אחרי המרפק! גם לדעת המקילים, ראוי לכתחילה לכסות את כל אורך הזרוע ומובטח לה שתזכה לבגדים צדיקינו. אולם, לכל הדעות, המרפק הוא חלק מהזרוע וחייב בכיסוי גמור מעיקר הדין, ואסור שיתגלה בגל מצב שהוא, ואמילו באקראי. למי שבהרמת היד, מתקצר אורך השרוול, הרי שהאורך המינימלי הדרוש, מבחינה מעשית, שלא יתגלה המרפק בכל מצב - הוא שרוול המכסה 3/4 מאורך היד. שרוולים שפתחם רחב, גולשים (נופלים מטה) בעת הרמת היד למעלה, על כן, חובה מהדין להזרז את השרוולים בקצה (בכפתורים, בחפתים, אוגומי), לבל יתרוממו.

חובת מיסוי החלוקים בהוצאות ובגדי בנים ארוכות

הד"ר חורו כ"י: שוק האשה ערוה, כלומר: השוק היים להינה מכוסה מהדין בכיסוי אטום, כמו שאר הגוף.

לדעת רוב רובם של הפוסקים (ובין חלקם) הוא החלק התחתון של הרגל שמתחת הכורך עד כף הרגל, ועל כן החגל כולה הייבנה בכיסוי גמור מן הדין - בהוצאות ארוכה ובגדי בנים אטומות.

לדעת כל הפוסקים אסור שיהגלה או ישתקה אטילו משלו קטן מהברך וגם לא לזמן קצר. איסור גילוי הירך - שהוא החלק העליון של הרגל מהברך ולמעלה - חמור עוד יותר - בכך שלא מועיל שם כסוי גרביים אטומות מאחר ואסור שתבלוט צורתה כלל על כן, גם אם גרבתה גרביונים עבים - הייבנה לכסות מקום זה בהוצאות או בשמלה רחבה דיוקא

אורך מינימלי

של הוצאות בזמן ישיבה

לפי שאיננו גילוי הברך הוא גם לזמן קצר (כגון) גלידה לאורו בדין ישיבה, היציבה (בדומה) היציבה מבינה היציבה מעשיית היציבה הוצאות לפחות את רוב החלק שבין הברך לכף הרגל - למוע גילוי רגליים בביקור גילוי מדרגות, וכל המאריכה היציבה מושפחה.

הפרכים הם חלק מעצם הירך והיציבות לתחת מכוסות היטב בהוצאות או בשמלה - גם אם גרבתה גרביונים ובינים.

כשהוצאות קצרה מדי, מתגלה הברך, בריחה, בנותבוספות, בעליה, בעליה, בנותבוספות, ובתדומת וכל על חגל על כן אסור ללבוש הוצאות פשוט.

וכרדו על תצוגה מלבד עמלחה - מקצרות ית אחרת הוצאות.

חצאית בגיזרה ישרה אסורה בלבישה

בחצאית בגיזרה ישרה או ישרה מוגלה תדיר הברך ובשר הרגל, כגון: בעת עליה לאוטובוס, בכניסה ויציאה מרכב, וכדומה (כי רוחב הגב אינו מאפשר פיסוק רחב ללא התרוממות החצאית).

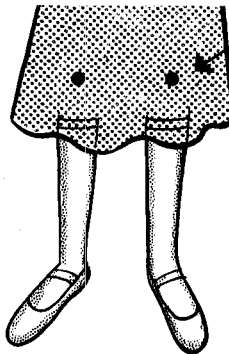
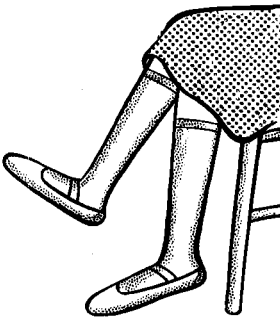
איסור זה, הוא בנוסף לאיסור הבלטת צורת הגוף - הקיימת בגיזרה ישרה, כמבואר בדף הבא.

התמונה ממחישה אשה לבושה חצאית בגיזרה ישרה - בזמן עמידה צורת הגוף אינה בולטת (מאחר וישנה הרחבה בירכיים של 10 ס"מ יותר מהיקף הגוף), אולם בזמן הרמת רגל החצאית נצמדת לגופה בצורה האסורה

למי שאסור שיתגלה (לכל הדעות) אפילו מעט מבשר הרגל ואפילו לזמן קצר, על כן אין ללבוש

גרבי-ברך (גרביים המכסות עד למטה מהברך), כי לפעמים מתרוממת בשר הרגל ממקום סיום הגרביים עד הברך. כגון: בריצה, ישיבה, משברוח, התיכופות, וכדומה. בעיה זו הומחשה גם בתמונה למעלה.

בלבישת ברכונים וכדומה, מתגלה לפעמים בשר הרגל

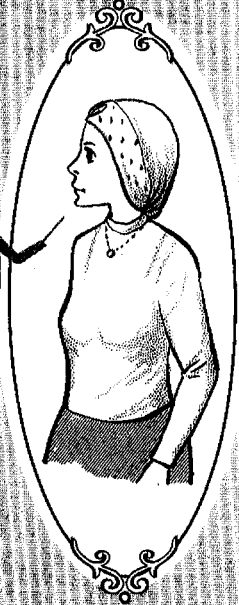
אקוס
הכרך

חולצות או הנצעות עמורות לגוף - אסורות

חובת ביסודי הגוף מוללת גם הסתרת צורת האיברים ואי התבלטותם על כן, מגדים צרים כחולצות או כהצאית - אסורים כלפישה מהדין, כי יש בהם ממשול הרהור ודאי, לפי שאינם מצניעים (מסתירים) את צורת הגוף, על כן יש להרגיל את הבנות כבוד מגיל צעיר לימוש רק חולצות והצאיות בגיזרות רחבות ומסוגי המדים שאינם נצמדים לגוף.

חולצות העשויות מבד אלסטי גמיש הנצמדות לגוף מלפנים, כגוף טיפיקו זרני (ובן חולצות בגודל קטנה ממידת האשה) - אסורות כלפישה מן הדין.
 על כן חובה לבקש רק חולצות רחבות מאיור עמלמרות את בגד המבטוח ואף זקנת (פומה) או חיסט אינסו נסתרים את החצמנות החנופה הקרומה בחולצות חסריות ומלי. רחבות המסוגלות האט.
 גם לפי שאת חולצות מבד דק גלי (ללא בגד או חומה ארוכה ונחתום) נצמד לגוף ופעמים הקוראף משוקף לגוף נחתום. בכל הדורות נתנו בנות ישראל לביוש שני מגדים שלמים, מפרט בחלק העליון כדי למנוע בעיות הניל.

אסורי הנצמדות אבלי חנופה גם לפרט קבוצת הצליות ועמלות שאינן רחבות הרבה, כגון בורה גרה או יערת - אגון משוליות לצאת צורה חגון ליה את צורת החליטה (החליטה) ופומה הרמת הגל או יש יפה נצמדות מאד, (אסורות כלפישה מן הדין).

מידות קטנות מהנדרש

אסורו אם האשה יובשתו בגדים שאינם מבד הנצמד לגוף עדיין קיימת בעיה חמורה נוספת הורמות להתבלטת איברי הגוף, ותיא לבישת בגדים קטנים ממידת הגוף, על כן על האשה לשים לב והבגד יהיה משפיק חתם בגל המ קומות (ולא רק מתסיים) כדי שלא יהיה מרחאם מדי ומרוד מדי את צורתה, ועדיף לקחונ בגד במספר גדול מועט ממזאת מאשר להצטמצם בהרוב גבולי העלול להבלוט גומת באופן אסור מן הדין.

חובה להוסיף לחיקוף המד באזור האגן לפחות 10 ס"מ ורחי מהחיקוף ה גוף, כדי ש האברים לא יבלטו מעל חלישת.

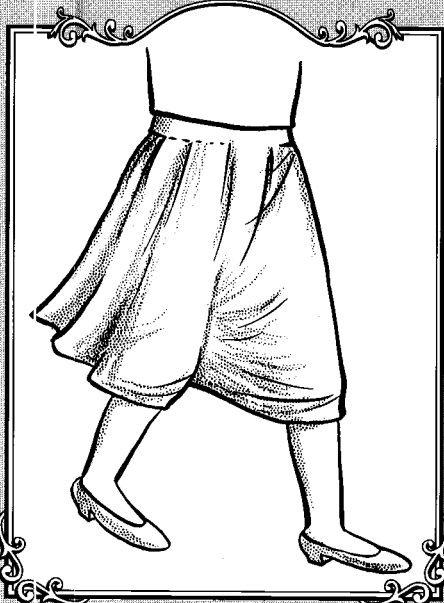
מלבד החובה זו על הצאית להיות מסופחת מהמאפה באופן שאל האמה לגוף כעת הרמת רגל, וכמבואר בדף הבא.

איסור הבלטת אבוי הגוף הוא גם לזמן קצר. חצאיות ושמלות שאינן רחבות הרבה, כגון: בגזרה צרה או ישרה - אינן מסתירות את צורת האגן והידיך בזמן הרמת רגל (כגון כניסה ויציאה מרכב, עליה לאוטובוס וכדו') - ואסורות בלבישה מן הדין. ולכן, בנוסף להרחבה הנ"ל באזור האגן והידיך (10 ס"מ), על החצאית להתרחב בהדרגה עד אזור הברך בעוד 42 ס"מ לפחות.

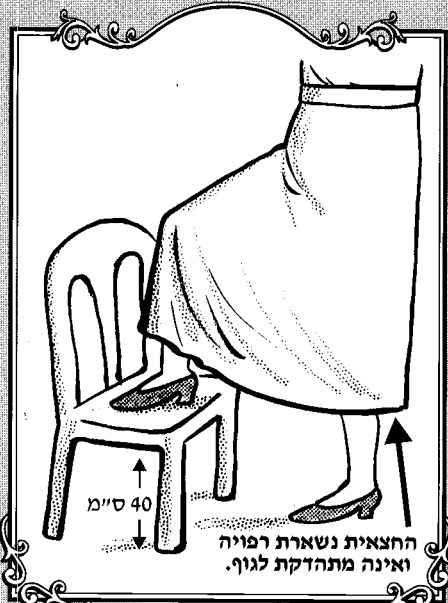
התמונה שלפנינו ממחישה גם את בעיית גילוי הברך בחצאיות או ישרות.

התמונה ממחישה חצאית בגיזרה צרה או ישרה הנצמדת לגוף בעת עליה לאוטובוס

חצאיות העשויות מבד דק, נצמדות בעת ההליכה, על כן חובה לבלוש תחתית עבה ויציבה. (התחתית נחוצה גם כדי למנוע שקיפות החצאית מול השמש, וכדומה).

החצאית נשארת רפויה ואינה מוטהדקת לגוף.

בדיקת אי הצמדות החצאית, תעשה על ידי הרמת רגל על כסא. כך ניתן לוודא שהבגד אינו נצמד וצורת האיברים אינה ניכרת (וכן שאין החצאית מתרוממת מעל הברך).

גדים שקופים ודעי שקופים-לסיני

גדים שקופים או שקופים למחצה אינם נחשבים לניסוי, ואפילו אם הם משתקפים רק כנגד אור חזק או קרני שמש. מן התורה אסור שישתקף אמילו חלק מהגוף החייב ניסוי, ואסור להיראות כך בפני אחרים ולגבד אסור לברך כרכה כנגדה, והמסדר מרכתו לבטלה.

הגדרת בגד שקוף - האסור בלמישה:

א. קווי הגוף נראים בעדו. ב. צבע הגוף נראה בעדו. ג. בגד שנראה דוֹכּוּ הבגד הפנימי (וכפרט הבגדים המוצנעים) נוגד את הצניעות. המושל מצוי ביותר בבדים בחידים או דקים, ובסרט חלוצות הקיץ שרובן ככולן שקופות, ואין להושן ללא תהיות הנלמת המכסה את כל המקומות התייכים ניסוי.

לפי שעובי הבגד נשחק אחרי כביסות ושימוש ממושך, חובה לברוק את אטימות הבגדים ע"י העמדתם מול השמש (בעת לבישתם) ואשה אחרת תברוק השקיפות.

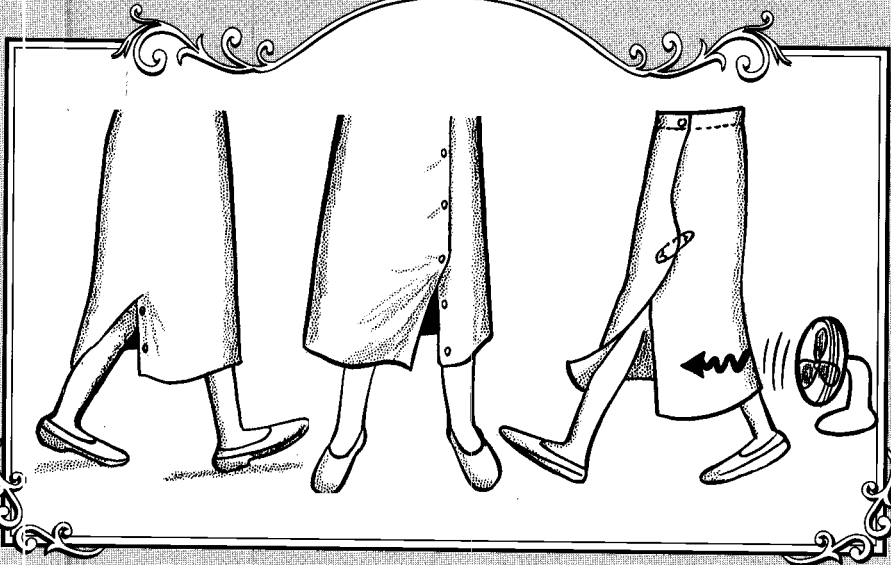

א. על הרבנים לחיות אטומות לגמרי ולא שקופות כלל. אין לשמוד על מספר הדיוור בלפי, אלא חובה להתבונן אחר לבישה שבעוד הרגל, צבע העור, השערות או זווירידיים אינם נראים דרכו. מהנסיון יאמר שגון חוס בתה מבשה טוב, אך השחור והבתול (משאינו ענה מאד) הוא צבע פסול, לפי שגון העור הבהיר בולט בעדו.

ב. הרבנים מבריקות (עם לייקרה מבריק), צבעוניות, עם דוגמאות-אסורות! כי הן בולטות לעין. גרב בצבע העור נאסר כפר בדורות הקודמים, ע"י כל גדולי הרבנים, לפי שבתן נראית הרגל לא מנוסה. כגרב העשוי מלייקרה מט יש להיזהר לא למותחו על הרגל, מאחר ונעשה על ידי כך שקוף מאד.

חובת הבגדים להיות שלמים וסגורים ללא פתחים

אין ללבוש חצאית שאיננה סגורה לכל אורכה בתפירה כראוי, כגון: חצאית הסגורה לארכה על ידי כפתורים, כי לפעמים נפתחים המרווחים בין הכפתורים והגוף מתגלה. כמו כן מצוי שהכפתורים עצמם נפתחים תוך כדי שימוש; פעמים שוכחים לסגור חייק מהכפתורים ואסור שיתגלה הגוף גם במקרים מזדמנים. גם בחולצות חובה לבדוק שהמרווחים בין הכפתורים אינם נפתחים ולא מתגלה הגוף.

שסע או פתח בחצאית (בכל צד שהוא) הוא איסור גמור של פריצות, מפני שמושך מאד את העין. חצאית מעטפת (סקוטית) אסורה בלישה! הואיל ובמצבים רבים מתגלה הרגל. גם הופעת הפתח בעת ההליכה מושכת את העין מאד.

דוגמאות הונדיות את הצניעות

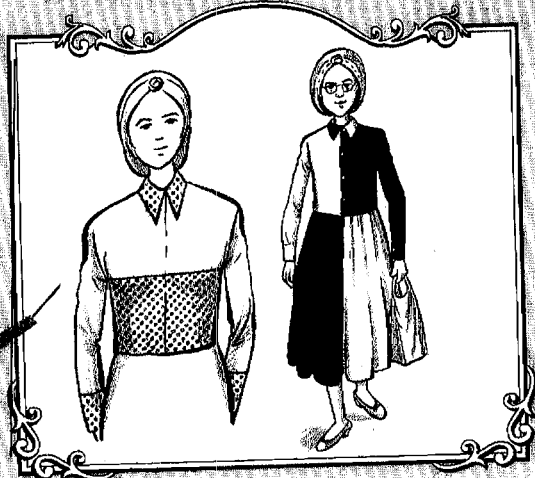
הבגדים צריכים להיות עשויים בצורה צנועה ופשוטה מבדים וצבעים שקטים וזוהרים: לא מכריזים, לא צבעים מנוגדים, ולא צבעים הדומים לצבע העור (שוראיה בהם כאליל בש"ח מגולת). מפני שצבעים רועשים מבליטים את האשה ומושכים את העין. כמו כן אסור ללבוש בגדינו אדומים.

אין ללבוש בגדים אשר עליהן כיתובים או ציורים המזדקרים לעין ויבשרים ממקומות שיש להצניעם. מטעם זה, אין להציב בחצאית פפתורים, ציורים או דוגמאות עם גווני חום באמצע מלפנים המורגזים משאכת צו (במיוחד בזמן הלילה). פפתורים או קישוטים בולטים, אסורים בכללם שמהו. כמו כן חובה לתכנע מבדים צבעוניים מדי או זהירים וזרחניים.

בדורות עברו הקפידו הנשים ללבוש בגד עליון נוסף בצבע שקט ואחיד ("שאל" - צעיף גדול) המכסה את רוב הגוף כדי להסתיר את משיכת העין הקיימת בבגדים צבעוניים כחיל, וכן להסתיר בכך את הבולטת הגוף.

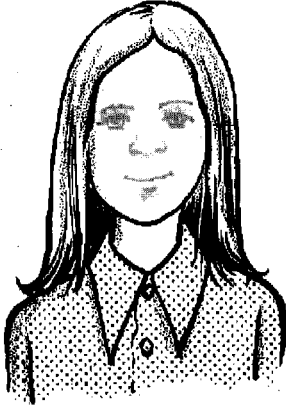
צבעים רועשנים או הבולטים בניגודים, וכן דוגמאות המזדקרות לעין, כגון: חצי בגד נצבע אחד וחציו בצבע אחר, או שהצבעים מתחלפים כנגד בית החדה ומבלאויים את מקומם - מסולות אף הן.

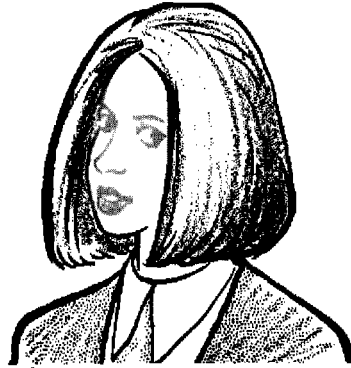
"לא נתנו תכשיטים לאשה, אלא שתהא מתקשטת בהם בתוך ביתה (לכבוד בעלה ולא לעיני אחרים), לסי שהוא סגם לאשה לשמסתכלים בה" (תנחומא ויש"ח). על כן תכשיטים המושכים תשומת לב, איסור המורגז ובולט לעין, כושים שריחוק נודף, נוגדים לגמרי את דרכי הצניעות.

שיער צנוע לבנות

חסרוקת השיער חייבת להיות צנועה מאד, על כן אין להגרר אחרי התספורות המודרניות המופיעות חדשות לבקרים, על ידי אנשים הרחוקים מאד מדרכי הצניעות. שיער ארוך המגיע לכתפיים או שיער סתור המתפור על הפנים - נוגד את הצניעות. מלפנים היה מנהג בנות ישראל הכשרות לקלוע את שערן לצמות, ועל כל פנים חייב כל שיער המגיע עד הכתפיים להיות אסוף לאחור על ידי "קוקו" וכדומה, ולא מפוזר.

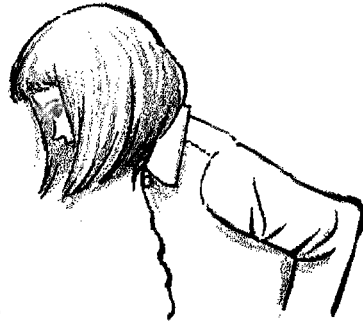
שיער ארוך המגיע לכתף חובה לאוספו מאחור על ידי "קוקו" או צמות.

שיער המכסה את הפנים - הוא דוגמה לשיער פרוע! האסור משום פריצות שנלקחה מן הירושים שבאנושות

שיער הנכנס לפנים (שאינו מגיע עד הכתפיים) אפשר לאוספו באופן המצוייר בתמונה שלפנינו, אולם שיער ארוך יותר צריך לאוספו ע"י "קוקו" וכדו'

דוגמה לשיער סתור [מפוזר/ פרוע] האסור משום פריצות

וכתב בהקדמת שו"ת שבט הלוי: "כתב בשו"ע (אבה"ע כא. ב) לא תלכנה בנות-ישראל פרועות ראש בשוק" (עיי' במגן-אברהם או"ח סי' ע"ה סק"ג ו"ביד אפרים" שם שאסור לכתולה ללכת בסתירת הקליעה). וכך קבלו אבותינו ואבות אבותינו עליהם כדעת מג"א שעצם ההליכה בשערות מסותרות (לא אסופות) הוא פריצות שאין כמוה ונלקח מן הירושים שבאנשים".

